

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 454/2023-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a zo sudcov Petra Straku a Ivana Fiačana v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených Advokátskou kanceláriou Korytár s. r. o., Sladovnícka 13, Trnava, proti rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 26Cb/71/2016-658 z 29. novembra 2017 a Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/215/2018-796 zo 17. apríla 2019 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obdo/41/2021 z 13. septembra 2022 o námietke zaujatosti sťažovateľov voči sudkyňi Ústavného súdu Slovenskej republiky Jane Laššákovej takto

rozhodol:

Sudkyňa Ústavného súdu Slovenskej republiky Jana Laššáková **nie je vylúčená** z konania a rozhodovania o ústavnej sťažnosti sťažovateľov vedenej pod sp. zn. Rvp 2925/2022.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavná sťažnosť sťažovateľov bola ako spravodajkyňi 21. decembra 2022 pridelená sudkyňi ústavného súdu Jane Laššákovej, voči ktorej sťažovateľa 17. augusta 2023 vzniesli ďalšiu námietku zaujatosti. O ich skoršej námietke z 30. mája 2023 bolo rozhodnuté uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 320/2023-16 z 29. júna 2023 tak, že sudkyňa ústavného súdu nie je vylúčená z konania a rozhodovania o ich ústavnej sťažnosti.

2. Sťažovatelia považujú za podozrivé, že sudkyňa ústavného súdu bola členkou senátu ústavného súdu v ôsmich konaniach o ústavných sťažnostiach, ktoré súviseli s touto ich ústavnou sťažnosťou, a ako spravodajkyňi jej boli vo februári 2018, keď nebola zaradená v rozvrhu práce ústavného súdu, pridelené dve z týchto ústavných sťažností. Zdôrazňujú, že v uznesení ústavného súdu č. k. II. ÚS 309/2018-17 z 20. júna 2018, ktorým boli na spoločné konanie spojené tri z týchto ústavných sťažností, zastávala názor, že ústavné sťažnosti skutkovo súvisia a vzájomne sa prelínajú.

3. Ďalej tvrdia, že sudkyňa ústavného súdu bola v blízkom vzťahu s bývalou predsedníčkou ústavného súdu, ktorá bola spomínaná v komunikácii [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], ktorá podľa komunikácie [REDAKOVANÉ] vybavovala veci v prospech ich protistrany, sudkyňu ústavného súdu v roku 2018 pravidelne navštevovala v Košiciach. Preto sudkyňu ústavného súdu žiadajú, aby sa

vyjadrila k podozrivému prideleniu ústavných sťažností, k svojmu vzťahu s bývalou predsedníčkou ústavného súdu a aj k stretávaniu sa s [REDAKOVANÉ]. O posledné žiadajú aj napriek tomu, že sudkyňa ústavného súdu vo vyjadrení k ich skoršej námietke zaujatosti uviedla, že po vymenovaní za sudkyňu ústavného súdu v decembri 2017 s [REDAKOVANÉ] nebola v žiadnom osobnom kontakte.

II.

4. Sudkyňa ústavného súdu Jana Laššáková k námietke zaujatosti priložila dodatok k rozvrhu práce ústavného súdu z 20. decembra 2017, z ktorého je zrejmé, že od 21. decembra 2017 do 28. februára 2018 boli veci ako spravodajcom prideľované len jej a sudcovi ústavného súdu Miroslavovi Durišovi. K uzneseniu ústavného súdu č. k. II. ÚS 309/2018-17 z 20. júna 2018 uviedla, že šlo o procesné rozhodnutie, na ktoré nemožno vzťahovať závery sťažovateľmi uvádzaného rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Indra proti Slovensku.

5. K tvrdeniu o blízkom vzťahu s bývalou predsedníčkou ústavného súdu uviedla, že ho považuje za nepreukázané s tým, že s bývalou predsedníčkou ústavného súdu mala korektný pracovný vzťah. K ostatným tvrdeniam uviedla, že nepovažuje za potrebné sa k nim vyjadrovať, keďže sa k nim vyjadrila už 20. júna 2023, keď reagovala na skoršiu námietku sťažovateľov. Už v tomto vyjadrení uviedla, že [REDAKOVANÉ] pozná z pôsobenia v národnej rade, no stretávala sa s ňou výlučne pracovne a od decembra 2017 s ňou nebola v žiadnom kontakte.

III.

6. Podľa čl. IV bodu 1 písm. c) rozvrhu práce ústavného súdu o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona č. 314/2018 Z. z. „o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) rozhoduje tretí senát, ak ide o sudcov druhého senátu.

7. Nemožno dospieť k záveru, že by boli dané pochybnosti o nezaujatosti sudkyne ústavného súdu v zmysle § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Preto nie sú splnené zákonné podmienky na jej vylúčenie z konania a rozhodovania o ústavnej sťažnosti sťažovateľov.

8. Čo sa týka podozrenia v súvislosti s pridelením ústavných sťažností sudkyňi ústavného súdu, je zrejmé, že námietka sťažovateľov vychádza z nesprávneho tvrdenia o tom, že sudkyňa ústavného súdu vo februári 2018 nebola zaradená v rozvrhu práce ústavného súdu. Tak tomu nie je. Naopak, v tomto období jej bola prideľovaná polovica všetkých na ústavný súd napádajúcich vecí. Pri takto nastavenom prideľovaní vecí je pochopiteľná náhoda, ktorá viedla k tomu, že sudkyňi ústavného súdu boli pridelené dve veci, ktoré napadli vo februári 2018. Prideľovanie podaní sa na ústavnom súde vykonáva náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených plénom ústavného súdu tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Programové prostriedky umožňujú prideľovanie vecí celkom mimo dosahu sudcov ústavného súdu. Pridelenie vecí je výsledkom systému predpokladanej náhody ako základného prvku transparentného prideľovania. Preto z tvrdenia sťažovateľov nemožno vyvodit' žiadnu okolnosť,

ktorá by viedla k pochybnostiam o nezaujatosti sudkyne ústavného súdu podľa § 49 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde.

9. Skutočnosť, že sudkyňa ústavného súdu rozhodovala o spojení troch ústavných sťažností na spoločné konanie, je okolnosťou, ktorá spočíva v jej rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde. Takáto okolnosť podľa § 49 ods. 1 druhej vety zákona o ústavnom súde nie je dôvodom na vylúčenie sudkyne ústavného súdu.

10. Pochybnosť o nezaujatosti sudkyne ústavného súdu nevyplýva ani z tvrdenia sťažovateľov o jej blízkom vzťahu s bývalou predsedníčkou ústavného súdu. Na strane jednej sťažovateľa blízkosť tohto vzťahu len tvrdia, no vôbec nie je zrejmé, z čoho k tomu dospievajú, a sudkyňa ústavného súdu tento vzťah opisuje ako korektný a pracovný. I keby bol tento vzťah blízky, z toho, že bývalá predsedníčka ústavného súdu bola spomínaná v komunikácii iných osôb, bez ďalšieho nemožno vyvodit' žiadnu okolnosť, ktorá by vzbudzovala pochybnosti o nezaujatosti sudkyne ústavného súdu.

11. K záveru o vzťahu sudkyne ústavného súdu k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo k ich zástupcom podľa § 49 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde nemožno dospieť ani zo sťažovateľmi tvrdeného vzťahu sudkyne ústavného súdu k [REDACTED]. Sudkyňa ústavného súdu už vo vyjadrení z 20. júna 2023 ku skoršej námietke sťažovateľov uviedla, že od decembra 2017, keď sa stala sudkyňou ústavného súdu, s ňou nebola v žiadnom kontakte. To vylučuje aj ničím nepodložené tvrdenie sťažovateľov o tom, že by sa s ňou stretávala v roku 2018.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2023

Robert Šorl
predseda senátu